

Llegir també és planificar

Published by [Roser Mendoza](#) [1] on 23/10/2025 - 11:12 | Last modification: 08/04/2026 - 20:29

Les noves fitxes de lectura d'Interacció proposen obrir espais per pensar en equip la pràctica cultural local. Llegir junts no és un afegit formatiu: és una forma de política institucional.

En temps de calendaris saturats, reunions acumulades i correus que no donen treva, reservar una estona per llegir pot semblar un luxe. Però llegir —i fer-ho en equip— és, potser, una de les maneres més radicals de sostenir una política cultural amb sentit. No com a activitat complementària, sinó com a espai de revisió col·lectiva dels marcs des d'on pensem i actuem.

Les polítiques culturals municipals no es fan només amb pressupostos i activitats, sinó també amb idees, llenguatges i categories que, sovint, donem per bones sense discutir-les. Llegir és una manera de fer-les visibles. Quan un equip de cultura s'atura davant d'un text, el que posa en joc no és només una lectura: és la seva pròpia mirada institucional. Obrir una lectura és obrir un lloc des d'on revisar com mirem la cultura, què entenem per acció, què considerem rellevant, i quines preguntes deixem fora del mapa.

Amb aquesta voluntat neix [la nova sèrie de fitxes de lectura](#) [2] d'Interacció: una proposta per connectar la reflexió teòrica i la pràctica municipal, i per incentivar lectures compartides dins dels equips de cultura. No es tracta de recomanar llibres o articles, sinó de proposar eixos de debat que puguin activar pensament des de l'experiència de la gestió cultural pública. Cada fitxa ofereix una lectura i una pregunta central —una fissura, una incomoditat, una invitació a repensar la pràctica. L'eix de debat no és un tema, sinó un desplaçament: un punt de fuga des d'on mirar allò que fem.

Pensem, per exemple, en [la primera fitxa](#) [3] dedicada a l'article «Fingir raíces: la identidad barrial en la ciudad contemporánea» publicat al blog El Antropólogo Perplejo (Jose Mansilla). Llegir aquest text des de la gestió cultural local no vol dir traduir-lo a receptes operatives, sinó deixar que la seva observació sobre la performativitat de les identitats de barri ens qüestionin. Què passa quan allò que anomenem "identitat" és, en gran part, una posada en escena al servei d'interessos urbans? Com pot aquesta lectura ajudar-nos a detectar narratives que legitimen processos de gentrificació o comercialització simbòlica i, per tant, a replantejar estratègies municipals d'intervenció i comunicació? La lectura pot obrir, així, un espai per suspendre conclusions ràpides i tornar a preguntar-nos per les fonts, els actors i els efectes de les representacions que sostenen moltes de les nostres decisions.

Llegir en equip és, també, un exercici de política institucional. Vol dir assumir que la cultura pública no només gestiona espais i programes, sinó formes de pensament. Que la intel·ligència d'un equip no és la suma d'experteses individuals, sinó la seva capacitat de pensar plegats. I que aquest pensament compartit necessita temps, ritme i intenció. Una hora de lectura al mes pot ser més transformadora que moltes hores de planificació si

s'hi obre la possibilitat de repensar la mirada.

Hi ha moltes maneres de fer-ho: llegir un fragment curt i comentar-lo; alternar qui proposa la lectura; vincular-la a projectes o decisions que s'estiguin discutint; recollir no les conclusions sinó les preguntes que sorgeixen. L'important és que la lectura no sigui un afegit, sinó una pràctica situada dins del temps institucional. Llegir junts no és perdre temps operatiu, és guanyar densitat. És construir un llenguatge comú capaç de sostenir converses més exigents i menys automàtiques.

Aquesta sèrie de fitxes vol ser, sobretot, una invitació. No a llegir més, sinó a llegir d'una altra manera: des del lloc que ocupem i amb la responsabilitat que comporta treballar en cultura des de l'àmbit públic. Potser llegir no canviarà directament els pressupostos, ni resoldrà les urgències. Però pot canviar la manera com les mirem. I això, en temps d'automatismes institucionals, ja és molt.

Llegir junts és una manera de mantenir viva la capacitat crítica dins de les institucions. No per buscar respostes ràpides, sinó per cuidar el sentit de les preguntes.

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: pensament cultural

Tags: gestió cultural

Tags: planificació cultural

Tags: recerca cultural

Tags: valor públic de la cultura

- [4]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2025/10/lectures>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/mendozahr>

[2] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/10/fitxa-lectura-presentacio>

[3] <https://interaccio.diba.cat/news/2025/10/fitxa-lectura-antroperplejo>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/10259>